

Infirmerie

Eén van de voornaamste taken van de grootjuffrouw was de ziekenzorg. Vandaar dat het groothuis werd opgetrokken naast de infirmerie en infirmeriekapel. (huidige basisschool De Muze).

De grootjuffrouw werd daarin bijgestaan door de infirmeriebegijnen die op hun beurt werden geholpen door de meiden.

De infirmerie was de plaats waar de zieke en oude begijnen werden verzorgd.

Deze verzorging in de infirmerie was evenwel niet gratis. De begijnen dienden 'hun tafel te kopen', door de betaling van een vergoeding. De begijnen dienden ook te werken voor hun persoonlijk inkomen.

Zij ontvingen als tegenprestatie:

- ➔ verzorging
- ➔ voedsel (op kerkelijke feestdagen kregen zij extra's)
- ➔ kleding
- ➔ de betaling van hun begrafenis

De infirmerie omvatte de ziekenzaal, de infirmeriekapel, de keuken en vanaf 1654 de brouwerij. De infirmerie bezat ook de meeste huizen in het begijnhof. Zij was tevens eigenares van allerlei onroerende goederen buiten het begijnhof. Daardoor ontving zij renten, cijzen, pachten en huur.

Daarnaast werd zij bestemmeling van schenkingen, opbrengsten uit fundaties en testamentaire beschikkingen.

Dank zij het bestaan van de infirmerie werd het begijnhof in de Franse tijd niet als religieuze instelling geklasseerd maar wel als caritatieve instelling. Ook de kerk werd door de begijnen ingericht als hospitaal ter verzorging van de talloze oorlogsslachtoffers.

In 1809 brak een besmettelijke ziekte uit. De Gentse hospitalen konden het werk niet meer aan. Tachtig begijnen sprongen mee in de bres, twintig verplegende begijnen werden zelf geveld door de epidemie.

In 1832 brak een cholera-epidemie uit. Opnieuw zetten de Gentse begijnen zich in voor de verzorging van de zieken.

1207

2007